

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased from 10.5 million to 13.5 million (19.5% of the population).

There are a number of reasons why the number of people aged 65 and over has increased. One of the main reasons is that people are living longer. The life expectancy at birth in the UK has increased from 74 years in 1950 to 78 years in 2000. This means that people are spending more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children later in life. This means that there are more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

One of the main reasons is that people are living even longer. The life expectancy at birth in the UK is expected to increase to 81 years by 2050. This means that people will be spending even more of their lives in old age.

Another reason is that people are having children even later in life. This means that there will be even more people in the 65-74 age group.

There are also a number of reasons why the number of people aged 65 and over is expected to increase in the future.

KEMAL VAROL • Âşıklar Bayramı

KEMAL VAROL 1977 yılında doğdu. Edebiyata şiirle başladı. *Yas Yüzükleri* (2001), *Kin Divanı* (2005), *Temmuzun On Sekizi* (2007) adlı şiir kitapları *Bakiye* adıyla toplu şiirler olarak kitaplaştı. *Jar* (2011), *Haw* (2014), *Ucunda Ölüm Var* (2016) adlı üç romanı, *Sahiden Hikâye* (2017) adlı bir hikâye kitabı ve *Demiryolu Öyküleri* (2010) ile *Memleket Garları* (2012) adında iki derlemesi yayımlandı. *Haw* romanıyla 2014 Cevdet Kudret Roman Ödülü, Sabit Fikir 2014 Yılın Romanı, 2015 ÇGD-Bursa Barış Ödülü ve Pen Amerika 2017 Çeviri Ödülü'ne, *Sahiden Hikâye* adlı kitabıyla da 2018 Sait Faik Hikâye Armağanı'na değer görüldü.

İletişim Yayınları 2716 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 468

ISBN-13: 978-975-05-2589-6

© 2019 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2019, İstanbul

EDİTÖR Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

KAPAKTAKİ RESİM Rewhat Arslan

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

KEMAL VAROL

Âşıklar Bayramı

babama...

İçindekiler

BİRİNCİ BÖLÜM	
GECE GELEN	11
İKİNCİ BÖLÜM	
KONUK KABUL EDİYOR MUSUN?	19
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
BABAMIN KALAN ZAMANI	39
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	
KONUŞAMIYORUM	51
BİRİNCİ MEKTUP	
AFFET!	71
BEŞİNCİ BÖLÜM	
BİR DİRDİM VAR	79
ALTINCI BÖLÜM	
YARIM KALAN	97
BİRİNCİ TÜRKÜ	
HELALLİK İSTEYENİN TÜRKÜSÜ	115
YEDİNCİ BÖLÜM	
BAŞKA BİR YERDE	117

SEKİZİNCİ BÖLÜM	
BIRAKIP GİDEN	125
DOKUZUNCU BÖLÜM	
AĞLAMA!	137
İKİNCİ MEKTUP	
ÜZGÜNÜM!	161
ONUNCU BÖLÜM	
VASIYET	167
İKİNCİ TÜRKÜ	
KANADINDA TAŞ TÜRKÜSÜ	183
ON BİRİNCİ BÖLÜM	
BİR GÜN DAHA	185
ÜÇÜNCÜ MEKTUP	
UNUTMADIM	203
ON İKİNCİ BÖLÜM	
ÖMRÜMÜZ	209
ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
SAZIM	221

*“Tükendi nakd-i ömrüm dilde bir sevda-yi ah kaldı
Tevesşül dilber-i yare benim arzum nigah kaldı.”*

Şair Rıfat

GECE GELEN

“Geceleyin gelen nedir, bilir misiniz?”

Tarık suresi

Gecenin bir yarısı, kapının sadece bir kez çalan kararsız ziliyle gözlerimi aralamaya çalıştım. Belki de zil bir kere çalmamış da ben sadece birbiri ardınca çalan o zillerin sonuncusuna uyanmıştım, henüz bunun ayırında değildim. Evimin içinde yankılanıp sonra aniden susan sese direyerek bir süre gözlerimi açmamaya gayret ettim. Güçlkle birbirine kavuşmuş kirpiklerimin açılmaya mecali yoktu. Günler sonra doğru dürüst uyumak için aldığım ilacın etkisiyle kolumu bile kaldıramıyor, yerimden doğrulup kapıya yönelmeye takatimin olmadığını hissediyordum.

Üç gündür ağır bir sisle sarmalanmış gecenin bu hayli geç vakti kimseyi beklemiyordum. Uykumu kaçırmam diye bütün gece telefonlarına cevap vermediğim, son zamanlarda iyiden iyiye koptuğumuz Yıldız olsa, zili çalmaktansa muhtemelen kapıyı yumruklamayı denerdi.

Başımı kaldırmak yerine gözlerimi zorlukla aralayıp fosforlu saatimi yüzüme doğru tuttum. Yarı aralık kirpiklerimin arasındaki bulanık saat, üçü çeyrek geçiyordu. Uyuşalı henüz bir iki saat bile olmamıştı ve bu kadar uyku ba-

na yetmiyor, gecenin bir vakti beni uykumdan kaldıran bu haddini bilmez sese karşı içimde derin bir kızgınlık duyuyordum.

Kaç gecedir uykuya hasrettim. İki gece arka arkaya, vaktimin çoğunu on beş yıl önceki sevgilim Aylın'a hiçbir zaman gönderemeyeceğim, belki de hep bende kalacak, arada bir açıp okuyacağım uzun bir mektuba ayırmıştım ve hem mektubun hem de uykusuzluğun bedelini şimdi ödüyordum.

Belki bir kez daha çalar diye kulağımı koridorun sonundaki kapıya doğru çevirdim ama kapıdan herhangi bir ses gelmedi. Bir an, her saat başı çalan saatin alarımını kapı zili sanmış olabileceğim, düpedüz yanılmış olduğum ya da hayal gördüğüm ihtimali geldi aklıma. Belki de kapım hiç çalmamış ve ben hâlâ o kanepenin içindeki obrukta derin derin uyuyor, hatta sonradan hayal meyal hatırlayacağım upuzun bir rüya görüyordum.

Bir süre daha yatağымda öylece sessiz ve gözlerim yarı aralık halde beklemeye karar verdim. İlaç sadece kafamı değil adeta tüm vücudumu uyuşturmuştu. Fakat bir yanım aralık gözlerimi kapamamı öğütlerken diğer yanım bir konuğum olduğunu, koşup ona kapıyı açmamı söylüyordu.

Kapıdan hâlâ bir ses gelmediğine göre en iyisi bir süre daha uyanık kalıp ikinci kez çalacak zili beklemektir. Çaresizce gözlerimi yeniden kapayıp ürpermiş kulaklarımı kapıdan gelecek sese çevirdim ama dışarıdan herhangi bir ses gelmeyince tekrar uyumaya çalıştım.

Yatak odam çoktandır bana nefes vermediği için orada yatamıyordum. Bu yüzden ayaklarımı oturma odasındaki kanepenin kenarına uzatıp, o ayaklar sanki benim değil de kanepenin bir parçasıymış gibi sırtüstü yatmaya çalıştım ama fayda etmedi. Önce sağa ardından homurdana homurdana sola döndüm. Nefesimi kontrol edip kendimi sakinleştirmeye, zihnimden geçen bütün kötü ihtimalleri savuşturmaya

çalıştım ama nafile, işe yaramıyordu. Hiçbir zaman üzerime tam örtemediğim, çoğu kez bacak arama topladığım nevre-simi okkalı bir küfürle yere savurdum.

Bu saatte birini rahatsız etmek, ne kadar yakının olursa olsun bir başkasının kapısına dayanmak yapılacak şey değildi. Üstelik sabah erkenden cezaevinde ziyaret etmem gereken bir müvekkil ile başka bir müvekkilimin 3. Ağır Ceza'daki duruşması beni bekliyordu. Yoğundum. İşlerim başımdan aşkındı son zamanlarda. Üstelik çoktandır başımda Yıldız diye bir bela vardı. Son bir haftadır habire rüyama girip çıkan Aylın vardı bir de. Uyumam gerekiyordu artık. Başımı çevirip bir süre kızgınlıkla kapıyı dinledim ama çok geçmeden o kızgınlığın yerini merak ve korku aldı yeniden.

Belki arada bir yanmayan lamba yüzünden komşulardan biri yanlışlıkla ışık yerine zile basmış, sonra da mahcup olup üst kata çıkmıştı. Binada akşamcı olduğunu bildiğim, hatta kimi davalarını üstlendiğim birkaç patavatsız komşum vardı, zili onlardan biri de çalmış olabilir. Bütün bunların müsebbibi o olabilir diye tekrar saatime baktım. Akrep- le yelkovan uyum içinde hareket etmeye, birbirlerini kovalamaya devam ediyordu. Kanepede doğruluk sıkıntıyla yüzümü avuçladım ve dışarıdaki sise bulanmış gecenin bana verecek önemli bir sırrı varmış gibi başımı pencereye doğru çevirdim.

Bir süre dışarı bakmaya çalıştım ama şehri çepeçevre saran bu bembeyaz karanlığın yerden kalkıp dağların doruklarına çekilmeye hâlâ niyeti yoktu. Adeta gökle yer arasında bir yarık oluşmuş, o yarıktan aşağıya sızan sis bulabildiği her şeyi bir anda içine çekmişti. Sokak boyunca her an devrilecekmiş gibi yan yana dizilen apartmanlar, bu apartmanların arasında kendine küçük bir aralık bulan çocuk parkı ve gece karanlığında arada tatlı tatlı gıcırdayan salıncakları, ileride kıvrılıp başka yollara, köprü ve altgeçitlere açılan çevre

yolu, yıkık haldeki Suriçi, önce yükselip sonra giderek duyulmaz hale gelen ambulans sesleri ve gece vakti yoldan geçen tek tük arabaların farları bile sis içindeydi. Oturduğum apartmanla yaşıt çınar ağacının dalları ikide bir yatak odamın camını tıklıyor, bir süreliğine geri çekilip gece gelen vaktisiz bir konuk gibi yeniden cama yükleniyordu. Bahçedeki arabam, çam, akasya ve çınardan oluşan küçük bahçe bile görünmüyordu. Üç parmağımın arasına sıkıştırdığım sigaramı balkondan aşağı fırlatıp hafif ürpermiş bir halde serin odama döndüm.

Tekrar uyuyabileceğimden, terimle ıslanmış yastığımın beni eskisi gibi sarmalayacağından, gözlerimi huzurla kapayacağımdan şüpheliydim. Sınırlarım altüst olmuştu. Merakımı yenmek için gidip kapıyı açmaya cesaret edemiyordum. Belki de boşuna kaygılanıyordum. Kapıda biri olsa, sahiden bana gelmiş olsa, muhakkak şansını bir daha denerdi. Yine de içimde dönüp duran meraka engel olamadım.

Işıkları açmadan çıplak ayaklarımla yavaşça kapıya doğru yürüyüp sanki başıma gelecek talihsiz bir şeyi bekliyormuş da neyi beklediğimi tam olarak bilmiyormuşum gibi gözümü kapı dürbününe dayadım.

Ara elektrik yanmıyordu. Kapıda birinin varlığını doğrulayacak herhangi bir ses yoktu. Kulağımı bir süre kapıya dayayıp merak ve hafif hafif bastıran bir ürpertiyle dışarıyı dinledim ama en ufak bir ses işitmedim. Bir ara kapıyı açmayı, dışarıya bakmayı düşündüm. Ama sanki ben başımı dışarı uzatır uzatmaz birileri boynuma bir şey indirecekmiş gibi korkup vazgeçtim.

Yüzüm asık bir şekilde mutfağa yönelip horultuyu andıran garip sesiyle tek başına olmadığım hissi veren buzdolabının kapısını açtım yavaşça. Mutfağın küçük bir bölümüne önce buzdolabının o huzur veren ışığı, sonra da içeride çoktandır bekleyip duran serinliği doldu. Buzdolabının kapısını

açık bırakıp bir süre mutfak penceresinden dışarı, birkaç yıl önce sabahlara kadar top seslerinin duyulduğu eski şehre ve surlara bakındım ama bir şey görmem imkânsızdı.

Üç gündür şehri saran bu beyaz karanlık, azalacak, artık yeter deyip dağılacak yerde yoğunluğunu bir kat daha artırmıştı sanki. Dışarıda arada bir dallarını birbirine sürtüp konuşmaya çalışır gibi sallanan çınar ağacı, bu gecenin uğursuzluğunu hatırlatan baykuş sesi ve ağacın birer ikişer dökmeye başladığı yaprakların hışırtısı hariç en ufak bir ses bile yoktu. Bir ara sitenin yanından yeşil tepe lambası yanan bir cenaze nakil aracı geçti sanki ama bu görüntüden bile yeterince emin olamadım.

Bir bardak su alıp yeniden kanepeme döndüğümde garip bir şekilde üşüdüğümü hissedip hastalandığımdan korkmaya başladım. Oysa ben öyle kolay üşümez, hatta soğuğu öteden beri severdim. Elimi alnıma götürüp ateşime bakmaya çalıştım ama bunu anlamamın imkânı yoktu. Bunca iş gücü arasında bir de hastalıkla uğraşmayayım diye kalkıp açık bıraktığım pencereyi hafifçe örttüm ve kendimi bitkin bir halde kanepeye yuvarladım. Ama galiba pencere yerine tam oturmamıştı ki cızırdayarak bir daha açıldı. Dert etmeyip tekrar uykuya çekildim. Yastığımın kabarıklıklarını düzeltmek için önce birkaç kez yumrukladım, bir elimi alttan bir elimi üstten geçirip bir kadının yumuşacık tenine sokulur gibi sarıldım, kokusunu içime çektim. Elime gelen pamuk topraklarını şefkatle okşarken kendimi kandırmaya çalışarak bir süre uyuyor numarası yaptım hatta. Derin derin soluk alıp verdim. Horlar gibi sesler çıkardım. Gövdemi iyice gevşetip yumuşacık kanepenin içine gömdüm.

Kaç zamandır, nedenini bilmediğim, belki de hiç çalmayan kapı ziline bağlayamayacağım bir sıkıntı basıyordu beni. İçimde bir yerde, sanki senelerdir ipleri birbirine dolaşık halde bekleyen eski bir bayrak yarıya inmiş, ne kadar asılır-